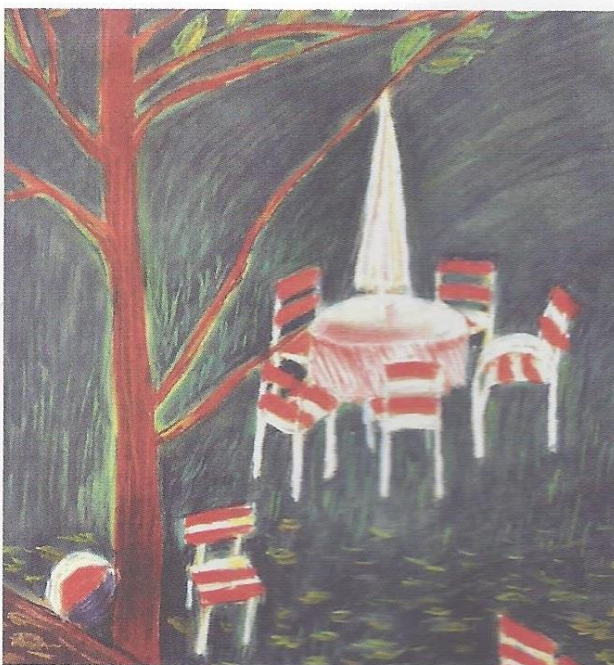

Učitelka a výtvarnice Dana Vilišová představila průřez dílem

Cyklus výtvarných prací Dany Vilišové s příznačným názvem *Ohlédnutí za léty* vystavovalo Vlastivědné muzeum v Šumperku. U příležitosti životního jubilea nabídla výtvarnice krátké pozastavení nad tvorbou uplynulých čtyř desetiletí.

Dana Vilišová se původně chtěla stát výtvarnou návrhářkou. Svého snu se vytrvale držela, když vystudovala Střední průmyslovou školu textilní v Brně. Osud ji však přivedl za školní katedru. Dlouhá léta působila v Základní umělecké škole, dříve Lidové škole umění. Svou profesní kariéru završuje v pozici středoškolské učitelky. I díky prázdninám v sobě stále více probouzela potřebu vyjadřovat se výtvarně, obrazem, tvarem, barvou, kompozicí, myšlenkou.

Výtvarnice Dana Vilišová není žádný začátečník. Má za sebou několik autor-
ských výstav. Sama je často připravovala
těm, které učila výtvarnému projevu. Její
cyklus *Ohlédnutí za léty* svádí k úvaze,
že jde o výběr toho nejlepšího, co dosud
vytvořila. Spíš se nabízí úvaha, že uvádí

především ta díla, k nimž ji poutá citový tvůrčí vztah trvalejšího významu.

V kolekci obrazů *Hartíkov spařujeme* příklon k tradicím venkova, ke svůdné

krajině, usedlým chalupám a klikatícím se cestám. Její tah pastelem, štětcem, ale i tužkou je většinou lehký a nezvratný, o to více působivý a sdělovací. Na své si přicházejí vyznavači drobné grafiky. Jsou úsporné, s pevnou linkou a ukončeným horizontem. Jasně tónované, občas kolorované. Ambiciózně působí *Pohled z okna*, svou jednoduchostí a sevřenou kompozicí.

Dana Vilišová střídá několik výtvarných technik a postupů. Do ničeho se nenutí. Tvoří sama za sebe. Nehraje si na školu, jejíž podobu sytě prožívá v denním shonu. Vnímá svět jako nespoutaný sen, jemuž se svou fantazií střídavě přibližuje nebo vzdaluje. Tvorba jí pomáhá objevovat životní souvislosti ve vymezeném čase a prostoru.

Text a foto: Stanislav Juga